

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل			
تکمیل مآخذ و ویرایش نهایی	ویرایش دوم	ذکر مآخذ	تصحیح و ویرایش اولیه

مراقبات شب نهم ذی‌الحجه

شب نهم ماه ذی‌الحجه یعنی شب عرفه، برای عبادت و مناجات، شب بسیار عظیم‌القدری است؛ شب مناجات اولیای خدا با حضرت حق است. در روایات داریم که توبه در شب نهم ماه ذی‌الحجه مقبول است. اگر کسی می‌خواهد به درگاه الهی توبه کند؛ برگردد و با خدا آشتی کند؛ پیمان‌شکنی‌ها را کنار بگذارد و با حضرت حق تجدید پیمان و عهد کند، در این شب، در به روی توبه‌کنندگان گشوده است. همچنین داریم کسی که شب نهم ماه ذی‌الحجه را به عبادت به سر ببرد، ثواب یکصد و هفتاد سال عبادت برای او ثبت می‌شود.

به‌رحال شب نهم ماه ذی‌الحجه شب بزرگی است و اعمال و عبادات خاصی دارد. اهل مراقبه مراقبات این شب را از دست نمی‌دهند. دعای خاصی برای شب عرفه وجود دارد که مرحوم محدث قمی در مفاتیح‌الجنان نقل کرده و دعای بسیار زیبایی است. از دیگر اعمال این شب، هزار بار خواندن تسبیحات دهگانه‌ای است که خواندن آن با آداب خاص خود در اعمال روز عرفه هم وارد شده است. دعای «اللَّهُمَّ مِنْ تَعَبًا وَ تَهَيًّا» که در شب و روز جمعه وارد شده است، در شب و روز عرفه نیز خوانده می‌شود؛ دعای زیبایی است؛ کوتاه و کمتر از یک صفحه است؛ ولی مضامین بسیار زیبایی دارد. زیارت اباعبدالله‌الحسین علیه السلام از برجسته‌ترین اعمال شب عرفه یعنی شب نهم ماه ذی‌الحجه است.

گویا در شب نهم ماه ذی‌الحجه، سالک الی الله با این زیارت، با امام حسین که به سمت کوفه می‌روند، خداحافظی می‌کند؛ چون عرب هم موقع آغاز ملاقات و دیدار و هم در موقع جدا شدن، سلام می‌کند.

این سلام دوم به معنای همان خداحافظی ماست. بنابراین گویا سالک اهل مراقبه در شب نهم ماه

ذی‌الحجّه، با امام حسین علیه السلام وداع می‌کند و عرض می‌کند: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ».

به هر حال، این شب، شب بسیار فوق‌العاده‌ای است و امیدواریم خدای متعال توفیق بهره بردن از

مواهب معنوی این شب را به همه‌ی ما عطا کند.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ